

Sygn. akt II Ka 59/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz (spr.) SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Leszka Soczewki

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2024 r.

sprawy **K. C.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 2 listopada 2023 r. sygn. akt II K 221/23

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. P. 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 59/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 2 listopada 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 221/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	----	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	/Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut obrońcy i skazanego	
	<p><u>Zarzut apelacji obrońcy skazanego:</u></p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na nienadaniu przez Sąd Rejonowy właściwego wymiaru i znaczenia okolicznościom łagodzącym, takim jak prawidłowy przebieg resocjalizacji, przejawiający się w dobrej opinii Zakładu Karnego o skazanym, wielokrotnym nagradzaniu, braku kar regulaminowych, a także krytycznym stosunku skazanego do popełnionych w przeszłości czynów i deklaracji zachowywania się po opuszczeniu zakładu karnego zgodnie z porządkiem prawnym oraz nadaniu przez Sąd I instancji zbyt wielkiego znaczenia okolicznościom niekorzystnym dla skazanego tj. wielokrotnej karalności, co doprowadziło w rezultacie do</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	<p>- naruszenia przez Sąd I instancji art. 438 pkt 4 kpk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego rażąco surowej kary pozbawienia wolności, podczas gdy właściwości i warunki osobiste oskarżonego wskazują, że cele kary, w tym wychowawcze, zostaną w pełni spełnione przy instytucji asperacji, zbliżonej do zasady absorpcji i wymierzeniu kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 7 miesięcy.</p> <p>Skazany zaskarżył wyrok w części w zakresie rozstrzygnięcia o karze i wnosił o znaczne złagodzenie kary łącznej pozbawienia wolności.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty obrońcy skazanego i skazanego okazały się niezasadne.</p> <p>Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej należy przypomnieć, że rażąca niewspółmierność kary łącznej występuje w sytuacji gdy, na podstawie ujawnionych okoliczności wpływających ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mających wpływ na wymiar kary można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy karą łączną orzeczoną przez Sąd pierwszej instancji, a sankcją, którą należałoby wymierzyć przy prawidłowym zastosowaniu reguł wymiaru kary łącznej ujętych w art. 85a kk. Nieprzypadkowo przecież ustawodawca w art. 438 pkt 4 kpk użył zwrotu „rażąca”.</p> <p>Art. 85 a kk zawiera dyrektywy wymiaru kary łącznej o charakterze prewencyjnym zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i</p>		

generalnej, nakazując Sądowi przy orzekaniu kary łącznej, brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przedmiotowe dyrektywy oznaczają potrzebę wymierzenia takiej kary łącznej, która będzie odpowiadała społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz dającą gwarancję zwalczania przestępczości. W przeciwnym razie kara zbyt łagodna, po pierwsze oznaczałaby pewne przyzwolenie nie tylko wśród skazanych, ale również i społeczeństwa na popełnianie czynów zabronionych i to wielokrotnie, po drugie rodziłaby poczucie niesprawiedliwości, a po trzecie godziłaby w porządek prawny.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej czy też szerzej ogólnie kary jest zarzutem z kategorii ocen i jest skuteczny jedynie wówczas, gdy co prawda orzeczona kara mieści się w ustawowych granicach, to jednak nie uwzględnia należyście dyrektyw wymiaru kary o czym była mowa powyżej. Indywidualizacja kary łącznej w każdym konkretnym przypadku należy do Sądu wydającego wyrok, który orzekając w granicach określonych przez ustawę, poza stosowaniem ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, uwzględnieniem oceny całokształtu ujawnionych okoliczności, powinien mieć na uwadze okoliczności, które ujawniły się po wydaniu poprzednich wyroków oraz względ na prewencyjne cele karania

zarówno w indywidualnym, jak i społecznym aspekcie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić,

iż Sąd Rejonowy prawidłowo i należycie rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej – pozbawienia wolności, czemu dał wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia.

Sąd pierwszej instancji poczynił szeroki oraz logiczny wywód tak w zakresie wyboru zasady łączenia kar - asperacji, jak również wymiaru kary, a także nie pominął okoliczności podniesionych w zarzucie przez obrońcę i samego skazanego. Uzupełniając wywód Sądu I instancji należy wskazać, że czyny oskarżonego rzeczywiście posiadały bliski związek czasowy, ale godziły w istotne dobra chronione prawem.

Sąd Rejonowy wskazał uprzednią karalność skazanego oraz wnioski opinii o skazanym z zakładu karnego, z której co prawda wynika, że obecnie zachowanie skazanego ocenić należy jako dobre, jednakże w ocenie Sądu nie stanowi to podstawy do uwzględnienia argumentacji obrońcy. Skazany przebywa w zakładzie karnym od 2 listopada 2022 roku, a jest to zbyt krótki okres na wskazanie, że w jego zachowaniu nastąpiła trwała zmiana. Należy podkreślić karalność skazanego już od 2006 roku, a więc trudno uznać, że popełnione przestępstwa objęte wyrokiem łącznym stanowią jednorazowe wydarzenia w jego życiu. W tych okolicznościach biorąc nawet pod uwagę aktualne wnioski opinii z Zakładu Karnego o skazanym, podjętą przez skazanego

pracę nie może być mowy o złagodzeniu orzeczonej kary łącznej. Uwzględnienie apelacji stanowiłoby niejako w pewien sposób premiowanie przeciw negatywnej postawy skazanego związanej z lekceważącym naruszeniem porządku prawnego przez ostatnie lata, co świadczy jednocześnie o jego wysokim stopniu demoralizacji.

Orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, o co wnosił obrońca, spowodowałoby w pewien sposób „darowanie” prawie w całości kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 12 maja 2022 roku i z 25 maja 2023 roku w sprawach o sygn. II K 439/21 i II K 29/22.

Pozytywna postawa skazanego w jednostce penitencjarnej w chwili obecnej, zachowanie zgodne z regulaminem nie może być nadmiernie eksponowane, w sytuacji gdy taka postawa - praca, zachowanie zgodne z obowiązującymi normami w prawidłowo funkcjonującym społeczeństwie jest przeciw normą. Pozytywny proces resocjalizacji jak również wola skazanego pracy nad sobą jakkolwiek są zjawiskiem pozytywnym oraz jak najbardziej pożądanym to również nie można im nadawać nadmiernej rangi. Finalnie należy również przypomnieć, iż jednym z podstawowych obowiązków skazanych wynikających z art. 116 § 1 pkt 1 kodeksu karnego wykonawczego jest przestrzeganie przepisów określających zasady i tryb wykonywania kary, ustalonego w zakładzie karnym porządku oraz wykonywania poleceń przełożonych i innych osób uprawnionych, a w

szczegółności poprawne zachowanie się.

Ponadto należy zaakcentować, że skazany podejmując działania niezgodne z prawem musiał liczyć się z ewentualnymi negatywnymi konsekwencjami dotyczącymi nie tylko jego, ale również członków jego rodziny. Sytuacja rodzinna i osobista skazanego nie mogła mieć decydującego wpływu w zakresie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Reasumując Sąd Okręgowy nie dopatrył się przesłanek przemawiających za złagodzeniem orzeczonej wobec skazanego przez Sąd Rejonowy kary łącznej w wymiarze 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, bowiem obrońca i skazany nie przedstawili żadnych nowych okoliczności, które nie zostały uwzględnione przez Sąd Rejonowy, przemawiających za uwzględnieniem wniesionych apelacji. Zatem wywieść należy, iż sankcja karna zaproponowana przez Sąd Rejonowy jest sprawiedliwa, słuszna i nie nosi cech, o jakich stanowi art. 438 pkt 4 kpk. Wobec tego brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Wniosek

Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, zaś skazany wniósł o orzeczenie 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutów podniesionych przez obrońcę skazanego oraz skazanego skutkowałą bezzasadnością wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 2 listopada 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 221/23 – utrzymany w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych przez obrońcę skazanego i skazanego zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiężle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----

Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II., III.	<p>O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk i zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, jednocześnie stwierdzając, że wydatki postępowania ponosi Skarb Państwa. Za taki rozstrzygnięciem przemawia sytuacja materialna skazanego, w tym perspektywa odbycia kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy ustali wysokość wynagrodzenia dla obrońcy skazanego za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym. na podstawie § 17 ust. 5</p> <p>w zw. z § 4 ust. 1-4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 roku, poz. 18) i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. P. 147,60 zł (w tym VAT 27,60 zł).</p>

7. PODPIS

--

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca skazanego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 2 listopada 2023r. sygn. akt II K 221/23		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	skazany		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 2 listopada 2023r. sygn. akt II K 221/23		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana